

Forsøgsleder, der nu og da kiger til sine forskellige Forsøg, og han vil da have bemærket, at disse i det store og hele arter sig vel, de synes at kunne trives under vore klimatiske Forhold, i det hele at være anvendelige.

Der er dog et Par af disse Forsøg — ærede Medlemmer vil finde dem under Nr. 15 og 16 paa den Kontrolliste, vi har i Dag i vor Dagsorden —, der ikke synes at arte sig saa godt som de andre. Jeg vil haabe, at den højtærede Finansminister som Forsøgsleder her snart vil bære sig ad paa lignende Maade, som man gør i de praktiske Forsøg ude i Landet, idet Forsøgslederen, naar han ser, at nogle Forsøg ikke arter sig vel, at de ikke passer for vore klimatiske Forhold — altsaa her ikke passer for vore Borgeres, om jeg saa maa sige aandelige Habitus —, giver dem Betegnelsen: „Udgaar af Forsøgene“. Jeg vil haabe, at disse to Numre snart maa faa den Betegnelse: Udgaar af Forsøgene. Det er nemlig noget ganske nyt, nogle ganske ny Typer indenfor vor Skattelovskultur, og jeg synes, de er alt for primitive for vort Kultursamfund. Der er andre Metoder for Skatteopkrævning end denne, om jeg saa maa sige, Skatteopkrævning en detail. Man skal ikke drille Dyrene, men det forekommer mig, at dette er en Form for Drilleri, idet man har flere Gange daglig vifter Borgerne, særlig ganske vist Byernes Borgere, om Næsen med Skatteseddelen. Jeg skulde tro, at man maa anlægge den Betragtning overfor Skatteopkrævningen, at man ikke alene skal se paa, hvad det koster Staten at faa opkrævet disse Skatter, men ogsaa se paa, hvad det koster Samfundet at faa opkrævet dem. Jeg mener, at der bliver sat for stort et Apparat i Scene for at samle alle disse Smaabeløb sammen, alt for stort i Forhold til deres finansielle Betydning. Derfor vil jeg haabe, at den højtærede Finansminister snart vil komme til det Resultat, at der her er et Par Kulturforsøg, Skattelovskulturforsøg, der ikke egner sig for vore Forhold herhjemme, og at han derfor vil lade dem udgaa af disse Forsøg, for jeg betragter dem som Forsøg, jeg haaber ikke, at man her staar overfor fuldbyrdede Kendsgerninger i den Retning.

I det hele taget synes jeg, at den Form for Beskatning, som gaar igen i alle Lovforslagene om Forbrugsafgifter, er en saadan, at vi løber en Fare for Indavl, idet man bliver ved at benytte de samme Individider. Noget større Opfindsomhed i Retning af Krydsning med andre Skatteydere vilde sikkert ikke være helt ueffen, og jeg tror,

at man har et uopdyrket Felt paa Skatteomraadet, som det paa nærværende Tidspunkt vilde være betimeligt at tage sig af. De Skatteydere, der hidtil særlig har været dyrket, trænger utvivlsomt til noget nyt Blod, og hvis man ikke til Slutning vil risikere at komme til at staa overfor fuldstændig golde Individider med Hensyn til Skatteydelse, vilde det vist ikke være saa galt at prøve nogen Krydsning. Jeg kan ikke tro, at den højtærede Finansminister er i den samme Situation som Drengen, der ikke kunde se Skoven for bare Træer, saaledes at den højtærede Minister staar ude mellem sine kære Landboere og ser fuldstændig ud over dem, og at han ude omkring i Byerne finder dem, han har Brug for til at betale Skatterne, medens han ikke i sin Nærhed finder netop det, vi andre tror, der virkelig er. Naar jeg siger, at den højtærede Minister ikke kan se Skoven for bare Træer, saa er det ikke Vin- og Øltræer, jeg tænker paa, for dem har den højtærede Minister et aabent Blik for, men det er altsaa mere figurligt talt. Jeg mener, at der ligger et uopdyrket Felt skattemæssigt set ude omkring paa Landet. Nu er det ikke saaledes, at jeg i nogen som helst Maade ønsker en Skatteplyndring overfor Landbruget, det er saa langt fra min Tanke.

Men en Ting kunde jeg tænke mig, at man absolut bør kræve, nemlig at enhver Borger efter Evne deltager i at bære de Skattebyrder, som et moderne Samfund maa paalægge sine Borgere. Og dér er det, jeg tror, at et af Landets vigtigste Erhverv — det kaldes meget ofte fra Venstres Side: det bærende Erhverv — kunde trænes op til at bære ganske betydeligt større Skattebyrder, end det hidtil har baaret. Hvis man nu vil spørge mig, paa hvilken Maade det da skulde ske, vil jeg svare, at dér har man Bogføringspligt for alle Indtægter som et Middel; jeg tror, det vilde vise sig at give et godt Resultat. Alle, der tidligere har drevet Virksomhed og saa er blevet ramt af Loven om Bogføringspligt, vil jo bekræfte, at dette gav dem et ganske forbløffende Resultat. Masser af Mennesker, som troede, de sad med umaadelig smaa Indtægter, blev i Kraft af Bogføringen klare over, at de i Virkeligheden tjente betydeligt mere, end de før rent skønsmæssigt havde ment, at de tjente.

Der er ligeledes Spørgsmaalet om Skat paa Forbrugsforeninger — som ærede Medlemmer vil vide, er det et af vore specielle Programpunkter — og andre vare- og pengeformidlende Andelsvirksomheder. Det